

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

La Universitat

Inici > La UB > Doctors honoris causa > Honoris causa

Honoris causa

Cesare Segre

Cesare Segre (Verzuolo, Itàlia, 1928) es va llicenciar a la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat de Torí el 1950. Va ser professor a la Universitat de Trieste del 1954 al 1956 i, posteriorment, a la Universitat de Pavia, on és catedràtic de Filologia Romànica des del 1960. Ha estat professor visitant a les universitats de Manchester, Rio de Janeiro, Mèxic, Harvard, Princeton i Berkeley. És doctor honoris causa per les universitats de Chicago, Ginebra, Torí i Granada.

Especialitzat en els poetes i prosistes italians del *duecento* i en l'evolució de la sintaxi medieval, ha fet l'edició i anàlisi de la *Chanson de Roland*, dels lais de Maria de França, del *Bestiaire d'Amour* de Richart de Fornival i, per sobre de tot, de

l'obra de Ludovico Ariosto. Especialista també en literatura i cultura ibèriques, ha estudiat l'Arcipreste de Hita, Don Juan Manuel, Rodríguez de Montalvo, Fernando de Rojas, Garcilaso de la Vega, Cervantes, Lope de Vega, Antonio Machado, Pedro Salinas, Jorge Guillén, Ernesto Sábato, García Márquez, les *cantigas d'amigo*, Camões, Pessoa, José Saramago, *Tirant lo Blanc*, entre d'altres.

Segre, sempre a l'avantguarda dels moviments teòrics, ha destacat per la seva veu personal i antidogmàtica davant de qualsevol escola. Així, algunes de les seves obres s'han convertit en punts de referència imprescindibles per als filòlegs i teòrics de la literatura: *Lingua, stile e società* (1963), *I segni e la crítica. Fra strutturalismo e semiologia* (1969), *Le strutture e il tempo* (1974), *Semiotica, storia e cultura* (1977), *Semiotica filologica* (1979), *Avviamento al analisi del testo letterario* (1985), totes traduïdes a l'espanyol.

Intel·lectual amb voluntat d'intervenció directa en la cultura del seu temps, ha mantingut una notable presència en els mitjans de comunicació, amb ressenyes i articles d'opinió (un exemple és la polèmica que va tenir amb Pier Paolo Pasolini entre els anys 1965 i 1968). Obert sempre als problemes del món que l'envolta, l'any 1999 va publicar la seva autobiografia, *Per curiosità*.

Segueix-nos:

Membre de la

Reconeixement internacional de l'excel·lència

